

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — TETS Haskovo AD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-234/11) ⁽¹⁾

(Φορολογία — ΦΠΑ — Δικαίωμα έκπτωσης — Εισφορά σε είδος — Καταστροφή ακινήτων — Νέα κτίσματα — Διακανονισμός)

(2012/C 379/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TETS Haskovo AD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Administrativen sad — Varna — Προϋποθέσεις του διακανονισμού της έκπτωσης του φόρου εισροών η οποία έγινε κατά την απόκτηση των αγαθών — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τον διακανονισμό των εκπτώσεων του φόρου εισροών κατά την καταστροφή των αγαθών — Καταστροφή κτισμάτων με μόνο σκοπό την ανέγερση, στη θέση τους, νέων, πιο σύγχρονων κτισμάτων, που πρόκειται να εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό και να χρησιμοποιούνται για τη μελλοντική διενέργεια παραδόσεων για τις οποίες γεννάται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών

Διατακτικό

Το άρθρο 185, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η καταστροφή διαφόρων κτιρίων που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας και η αντικατάστασή τους από πιο σύγχρονα κτίρια που έχουν τον ίδιο προορισμό, όπως συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν αποτελούν μεταγενέστερη της υποβολής της δήλωσης φόρου προστιθέμενης αξίας μεταβολή των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό του ποσού της έκπτωσης του φόρου εισροών, οπότε δεν γεννάται υποχρέωση διακανονισμού της εν λόγω έκπτωσης.

⁽¹⁾ EE C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Rosanna Valenza (C-302/11 και C-304/11), Maria Laura Altavista (C-303/11), Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini (C-305/11) κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-302/11 έως C-305/11) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο των CES, UNICE και CEEP για την εργασία ορισμένου χρόνου — Ρήτρα 4 — Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Εθνική αρχή ανταγωνισμού — Διαδικασία τακτοποιήσεως — Πρόσληψη ως τακτικών δημοσίων υπαλλήλων χωρίς γενικό διαγωνισμό εργαζομένων που απασχολούνταν με σύμβαση ορισμένου χρόνου — Προσδιορισμός της αρχαιότητας — Παντελής παράλειψη προσμετρήσεως του χρόνου προϋπηρεσίας που συμπληρώθηκε στο πλαίσιο συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2012/C 379/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rosanna Valenza (C-302/11 και C-304/11), Maria Laura Altavista (C-303/11), Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini (C-305/11)

κατά

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Consiglio di Stato — Ερμηνεία των ρητρών 4 και 5 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK, του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (EE L 175, σ. 43) — Εθνική νομοθεσία πρόβλεψε τη δυνατότητα των δημοσίων αρχών να υπογράφουν συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου με εργαζόμενους οι οποίοι ήδη απασχολούνται στην υπηρεσία τους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, κατά παρέκκλιση από την αρχή της προσλήψεως των δημοσίων υπαλλήλων με ανοικτό διαγωνισμό — Μη συνυπολογισμός της αρχαιότητας που κτάται στο πλαίσιο της προηγούμενης συμβάσεως ορισμένου χρόνου, ακόμα και σε περίπτωση συνεχίσεως της σχέσεως εργασίας χωρίς διακοπή

Διατακτικό

Η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999, και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών, η οποία αποκλείει πλήρως την προσμετρήση των περιόδων προϋπηρεσίας που συμπλήρωσε εργαζόμενος ορισμένου χρόνου σε δημόσια αρχή για τον προσδιορισμό της αρχαιότητάς του κατά την για